

Nr 48

Av fru Wallerius-Gunne, om ändrad lydelse av 4 § förordningen med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall.

Enligt förordningen med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall kan avkortning av påfordrad skatt och restitution av erlagd skatt ske, därest summan av statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt samt allmän kommunalskatt, landstingsmedel och tingshusmedel överstiger 80 procent av inkomsten beräknad på visst i förordningen närmare angivet sätt. För att komma i åtnjutande härav skall den skattskyldige inge särskild ansökan härom till länsstyrelse resp. överståthållarämbetet. Ansökan skall enligt 4 § förordningen vara nämnda myndighet till handa före utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret, »vid äventyr att avkortning eller restitution enligt denna förordning icke må beviljas». Enligt förekommande rättsfall (R.Å. 1950, not Fi. 1316 och 1317) har också för sent ingiven ansökan icke bifallits.

För skattskyldig som beröres härav torde denna ordning te sig svårförståelig. Onekligen är bestämmelsen om begränsning av skatten av sådan karaktär att den borde tillämpas ex officio. Emellertid låter sig detta svårigen göra med hänsyn bl. a. till att skattskyldig kan för visst år debiteras av skilda skattemyndigheter. Då det sålunda å andra sidan endast är praktiska skäl som hindrar en tillämpning ex officio, synes det skäligt att bestämmelsen om preskriptionstiden — låt vara enligt ordalagen en villkorlig sådan — icke göres alltför rigorös, särskilt som underlåtenhet att inge ansökan inom föreskriven tid med säkerhet beror på bristande kännedom om denna fatalitet eller om bestämmelsen över huvud taget. Enligt 70 § uppbördsförordningen är skattskyldig, som påförts för låg skatt eller gottskrivits preliminär skatt med för högt belopp, fri från betalningsskyldighet därest krav icke delgivits honom inom fyra år efter utgången av vederbörligt uppbördsår. Det vore enligt min mening rimligt att motsvarande preskriptionstid medgäves skattskyldig i fall som ovan berörts.

Under återopande av det anförda hemställer jag,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

ändring av 4 § förordningen den 6 juni 1952 (nr 410) med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall

Härigenom förordnas, att 4 § förordningen den 6 juni 1952 (nr 410) med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall skall erhålla följande ändrade lydelse:

4 §.

Den som — — — till överståthållarämbetet.

Ansökan skall vara nämnda myndighet tillhanda inom tre år efter taxeringsåret, vid äventyr att avkortning eller restitution enligt denna förordning icke beviljas. Därest de i 2 § angivna förutsättningarna för åtnjutande av avkortning eller restitution föreligga först efter det kammarrätten eller Kungl. Maj:t meddelat utslag angående sökandens taxering för ifrågavarande taxeringsår, skall ansökningen vara myndigheten tillhanda inom tre år efter det kammarrättens utslag vunnit laga kraft eller Kungl. Maj:ts utslag meddelats.

Ansökan göres — — — av riksskattenämnden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1960.

Stockholm den 21 januari 1959

Stina Wallerius-Gunne